Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

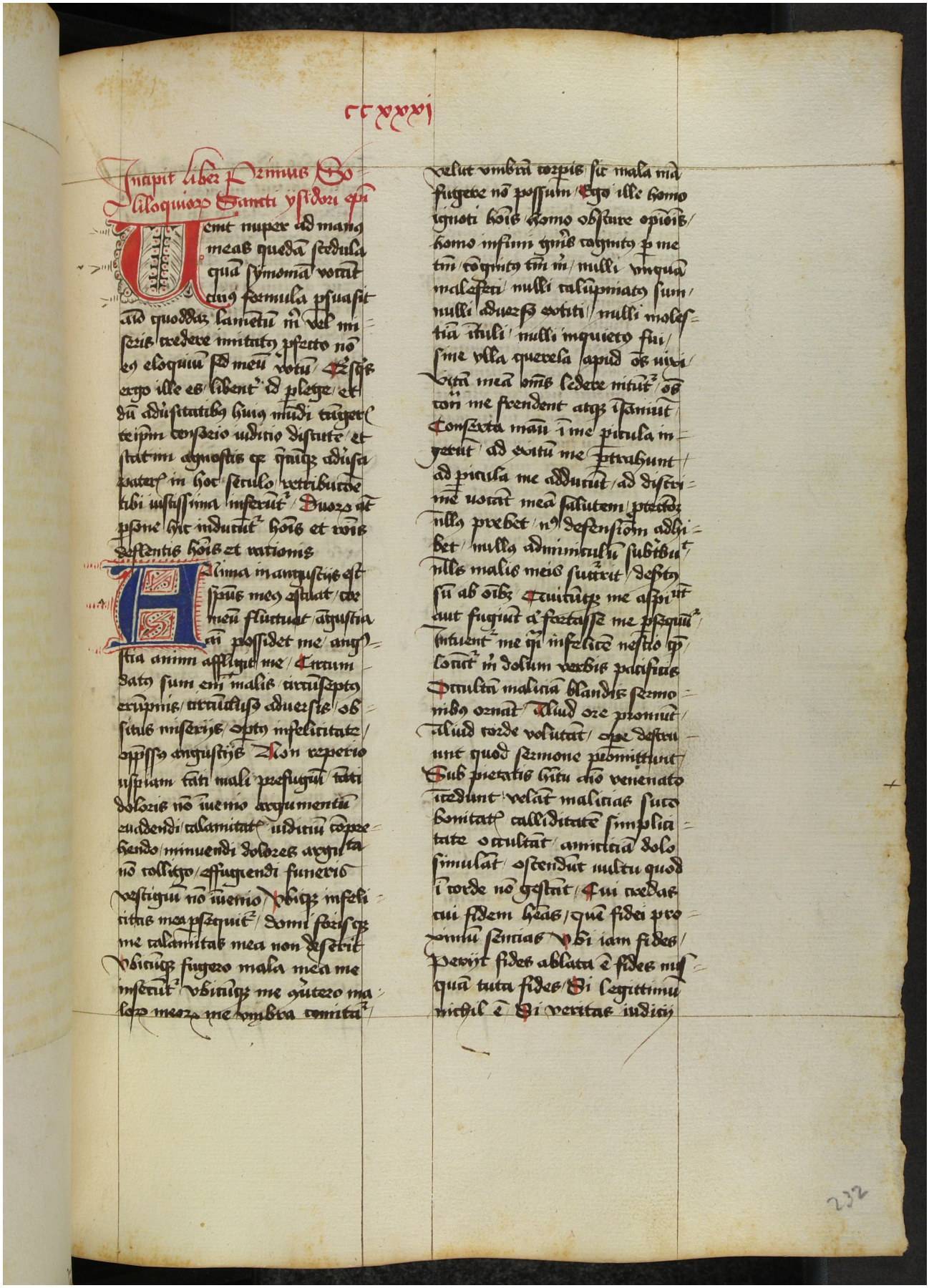

ccxxxvi

Incipit liber primus Soliloquiorum Sancti Isidori epi

Venit nuper ad manus meas queda scedula qua simonia vocat cuius formula persuasit aliquoddam sanctum in vel in scriptis credere imitatio perfecto non ego eloquium sed meum votum. Si sic ergo ille es libenter id pelege et dum adversitatibus huius mundi tuaeris reipsum conscio iudicio discute et scrutinii agnosces quantas adversa cuncta in hoc seculo retributurae tibi iustissima inseruit. Duorum autem pene hic induxit hominis et rationis defendentis hominis et rationis.

Anima in angustiis est spiritus meus affligitur cor meum fluctuat angustia cum possidet me angustia animam affligit me. Circumdatus sum enim malis circumspectio criminis circumdans adversis ob situs miseriae optio infelicitate oppressa angustiis. Non reperio usquam tanti mali perfugium tanti doloris non invenio argumentum cadendi calamitatis iniquitatem coercendo minuendi dolores aegritudinis tollendo effugiendi funeris vestigium non invenio. Propter infelicitas mea persequitur. Domi foris et me calamitas mea non deserit. Ubique fugere mala mea me insequitur. Ubique me cum tetro malorum meorum me umbra comitatur. Velut umbra corporis sic mala mea fugere non possum. Ego ille homo ignoti hominis homo obscure opinionis homo infimus quibus cognito propter me tui cognito tui in nulli unquam malefecit nulli calumniatus sum nulli adversus extiti nulli molestia inuli nulli inquietus fui sine ulla querela apud os universitatis meae omnes sedere nituntur ob tam me frendent atque insanunt. Consecuta manus in me pericula inferunt ad exitium me pertrahunt ad pericula me adducunt ad discrimen me vocant mea salutem praedo nullo prebet nullo defensionis adhibet nullo adminiculum subtribuit nullus malis meis succurrit desiti sum ab omnibus. Quicumque me aspiciunt aut fugiunt a secretasse me persequuntur insultant me qui infelice nestio qui loquuntur in dolum verbis palpitate. Oculis malicia blandis sermonibus ornat. Aliud ore promunt aliud corde volutant. Ore destruunt quod sermone promittunt. Sub pietatis titulo cito venenato credunt velat malicias sucro bonitatis calliditate simplicitate occultat amicitia dolo simulat ostendit multum quod in corde non gestat. Cui credas cui fidem habeas quae fidei proximum scientias. Ubi iam fides periit fides ablata est fides nusquam tuta fides. Ubi legitimum nichil est. Ubi veritas iudicio

232